

Wij hebben het geld niet gestolen. Opeens kwam er een jongen en die duwde ons toen zag hij ons geld en toen, toen... dan begint Manuela te huilen. Nu is al het geld weg en dat was van u snikt ze. Oh maar daar moet je niet over in zitten hoor zegt senorita Alita. Je moet maar naar de Woord en Daad school gaan. Daar zijn wel mensen die raad weten. Goed idee!!! Ze rennen al weg. Glimlachend staat senorita Alita hen na te kijken. Even later staan ze voor de grote deur van de school. Ze kloppen op de deur... **KLOP KLOP KLOP**. Geen resultaat....

Ondertussen is senorita Alita naar een huisje gelopen: het huisje is van de ouders van Manuela. Ze schrikken erg van het nieuws, gelukkig zijn ze niet erg boos omdat ze in de gevaarlijke wijk waren geweest. Dan vraagt de moeder van Manuela aan senorita Alita waarom zijn ze daar geweest? Ooh om een klusje te doen voor mij antwoordde senorita Alita. Het was maar half waar. Maar nu kon het wel even. Bij de ouders van Hernandes vertelde ze precies hetzelfde. Die hadden dezelfde reactie.

Voor Manuela en Hernandes is het opeens heel spannend. wat zou de juffrouw wel niet denken als ze zeiden wat ze gedaan hadden. Toch na twee minuten wachten horen ze een driftig tikken op de gang. Dan gaat de grote deur met een lange piep open. O dat is fijn het is die hele aardige juf Christy. Dat is niet hun eigen juf. Deze kenden ze ook. Het is de directrice. Ze liepen een lange gang door. En kwamen daarna in een klein kamertje. Toen iedereen zich had voorgesteld ging Hernandes van wal. Toen Hernandes klaar was keek de juf een tijdlang voor zich uit. Toen zei ze opeens ik bel de politie. De gezichten van Manuela en Hernandes betrekken. De politie... Daar hadden ze niet veel van te verwachten dachten ze allebei. Maar dat liep anders. Het bleek dat de politie veel respect voor juf Christy had. Want na 5 minuten bellen hing ze op. Het schijnt dat de dief een bekende was van de politie. Het was een beruchte zakkenroller. Nu wist de politie waar hij woont. Ze gaan hem oppakken vandaag nog zei ze met een grote glimlach op haar gezicht. Hernandes en Manuela staan met open mond te kijken. Ze bedankten juffrouw Christy en liepen blij terug naar senorita Alita. Toen ze alles hadden verteld kon Senorita Alita het bijna niet geloven. Het enige wat ze uitbracht is: jullie zijn samen sterk, heel sterk.

Het is een dag erna. Ze gaan Manuela haar moeder verrassen. Als ze het cadeau uitpakt is ze vooral heel verrast. Als ze het verhaal vertellen dat ze zijn beroofd en dat ze daarna na de Woord en Daad school zijn gegaan. Dat de juf de politie heeft gebeld. Dat de politie diezelfde dag Alfonso had opgepakt. En dat ze een grote buit hadden gevonden: allemaal gestolen. En tot slot dat de politie zo'n grote beloning had gegeven dat ze er wel tien zakken snoep zouden kunnen kopen Toen luidde het antwoord van Manuela's moeder: jullie jullie zijn samen sterk!

Hartelijke groeten van

Friso